

sjette f. Det synes vi faktisk i Det Radikale Venstre er rigtig ærgerligt.

Jeg synes faktisk, at ministeren burde forholde sig til den kritik, der har været fra hr. Allan Niebuhr, om, at man ikke skulle ændre det her, fordi man har lavet en politisk vurdering til glæde for hr. Søren Krarup i stedet for at lave nogle kriterier ud fra lægefaglige skøn.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg har jo også i andre sammenhænge sagt, at hvis man forligspartierne imellem vil sætte sig ned og drøfte det her, så sætter jeg mig gerne ned. Det er ikke mig, der står i vejen for det.

Jeg synes så faktisk, at det har været rigtig godt at få den debat, også i offentligheden, om, hvordan det egentlig er, at det her bliver defineret, og hvordan de lægeerklæringer egentlig bliver udformet, for det har jo faktisk også fået andre til at rejse sig op og sige, at det måske godt kunne være, at det skulle afgrænses på en anden måde i den her sammenhæng. Det synes jeg faktisk har været en meget sund debat.

Men som hr. Helge Adam Møller sagde, så står en politisk aftale ved magt. Politiske forligspartier kan altid vælge at sætte sig ned og drøfte emner inden for forliget, men indtil man bliver enig om noget andet, så er det det forlig, der står ved magt. Det er jeg selvfølgelig også garanten for.

(Kort bemærkning).

John Dyrby (S):

Det er jo sådan en underlig ringslutning: Når man laver en aftale, så står den ved magt og kan sådan set ikke ændres. Hvis det var sådan, at den skulle ændres – det var sådan, jeg hørte ministeren sige – så deltog ministeren da gerne, hvis partierne bag indkaldte til en rundbordsamtale. Når jeg snakker med partierne bag, så peger man lige nøjagtig den modsatte vej, nemlig på ministeren: at hvis ministeren tager sådan et initiativ, så tager man gerne en drøftelse. Så i virkeligheden er der tilsyneladende ingen, der rigtig kan tage det initiativ, så vi ender jo op med, at vi i Socialdemokratiet tilsyneladende må tage et initiativ og indkalde regeringen og forligspartiet til en drøftelse om den her aftale.

Er der i det hele taget nogen chance for, at vi kan få rettet op på nogle af skævhederne i den her aftale? Eller bliver regeringen og ministeren ved med at pege på hinanden og sige, at det er ministeren, eller at det er regeringen? Hvem skal

i virkeligheden tage den åbning, hvis ikke Socialdemokratiet selv skal tage den?

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Vi skal nok få drøftet det her. Når jeg formulerer mig, som jeg gør, er det jo, fordi det i sidste ende handler om, hvor mange sager Indfødsretsudvalget skal have på sit bord. I sidste ende er det nemlig Indfødsretsudvalget, der giver dispensationerne, og ikke mig som minister. Man kan sige, at lige præcis på den front har jeg alene ansvaret for, at administrationen fungerer, som et flertal i Folketinget har bedt om, at den skal gøre.

(Kort bemærkning).

John Dyrby (S):

Det har ministeren jo fuldstændig ret i. Nogle gange, når ministeren siger, som hun gør, så har jeg den opfattelse, at jeg som medlem af Indfødsretsudvalget i virkeligheden har større indflydelse på sagerne, end ministeren har. Det har jeg måske i virkeligheden også. Og derfor er det jo også brandærgerligt, at det gode forhold, den gode stemning, der egentlig er i Indfødsretsudvalget, hvor vi i virkeligheden tager mange drøftelser, også ud over det, der er indeholdt i aftalen om indfødsret, ikke bliver bragt med over i den aftale.

Jeg vil godt endnu en gang opfordre ministeren til at tage den snak med regeringspartierne, med Dansk Folkeparti, om man ikke kunne åbne op og sige: Lad os prøve at tage nogle af de erfaringer, vi har fra praktikken i udvalget, og se, om vi ikke kunne bringe dem med ind i den aftale, der i virkeligheden havde en bredere basis end den aftale, der er nu.

Skulle ministeren ikke tage det initiativ og så vise en klar vilje til at forbedre de her forhold?

Kl. 11.00

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg behøver ikke nogen opfordring fra Socialdemokratiet eller andre i oppositionen til drøftelser med regeringspartierne og de partier, som vi har forlig med. Det sker helt af sig selv.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg er meget forundret over, hvor tilbagelænet ministeren er i det her spørgsmål. Alltså, før sagde ministeren til hr. Simon Emil Ammitzbøll, at